Research Intelligence

ผลกระทบของการปรับขึ้นราคาน้ำตาล ต่อห่วงโซ่อุปทานและเศรษฐกิจ

พฤศจิกายน 2566 วิจัยกรุงศรี

บทนำ

เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2566 สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) ประกาศปรับขึ้นราคาน้ำตาลกิโลกรัมละ 4 บาท แต่ต่อมากระทรวงพาณิชย์ระงับการขึ้นราคาดังกล่าว เนื่องจากกังวลต่อผลกระทบที่มีแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม ด้วยแนวโน้มต้นทุนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่สูงขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงอนุมัติให้ปรับขึ้นราคาน้ำตาลได้ 2 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งแน่นอนว่าการปรับขึ้นราคาครั้งนี้ ย่อมส่งผลกระทบทั้งทางบวกและลบต่อภาคอุตสาหกรรมการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน รวมไปถึงภาพรวมของเศรษฐกิจอีกด้วย โดยในด้านบวกนั้น เกษตรกรได้ผลประโยชน์จากการปรับขึ้นราคาน้ำตาล ทำให้ราคาอ้อยในฤดูการผลิตปี 2566/67 เพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนระบบแบ่งปันผลประโยชน์ 70:30 เช่นเดียวกับโรงงานน้ำตาลที่จะได้ประโยชน์จากราคาจำหน่ายในประเทศที่สูงขึ้น ขณะที่ผลในด้านลบนั้น การขึ้นราคาน้ำตาลครั้งนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนที่เป็นผู้บริโภคทางตรง โดยจะต้องมีภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากเดิม คิดเป็นค่าเฉลี่ย 42.9 บาทต่อคนต่อปี นอกจากนี้ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผู้บริโภคทางอ้อมจะต้องรับภาระเพิ่มขึ้นปีละ 2,069.9 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อเนื่องสามารถส่งผ่านต้นทุนหรือราคามายังผู้บริโภคได้ผ่านการขึ้นระดับราคาสินค้า ซึ่งส่งผลต่อภาพรวมเศรษฐกิจโดยเฉพาะผ่านช่องทางอัตราเงินเฟ้อที่จะเพิ่มขึ้นจากการปรับขึ้นราคาน้ำตาลและผลิตภัณฑ์สำคัญอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับราคาน้ำตาลที่ 0.08%-0.10%

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส

chaiwat.sowcharoensuk@krungsri.com

+662 296 2000 Ext. 50880

Subscribe Us

สมัครสมาชิกวิจัยกรุงศรี...

krungsri.research@krungsri.com

คำสงวนสิทธิ์

เนื้อหาและข้อมูลใดๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ถือเป็นลิขสิทธิ์ของวิจัยกรุงศรี ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใดๆ เกี่ยวข้องกับเนื้อหา สำเนา หรือดัดแปลงแก่บุคคลอื่นโดยมิได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากวิจัยกรุงศรี รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งที่เชื่อหรือควรเชื่อว่ามีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม วิจัยกรุงศรีไม่อาจรับรองความครบถ้วนสมบูรณ์หรือความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากการใช้รายงานฉบับนี้หรือเนื้อหาในรายงานฉบับนี้ ข้อมูล ความคิดเห็น และการประมาณการที่ปรากฏในรายงานนี้ถือเป็นความคิดเห็นของวิจัยกรุงศรี ไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ ความคิดเห็นในรายงานฉบับนี้เป็นไปตามสถานการณ์ปัจจุบัน ณ วันที่มีการเผยแพร่รายงาน วิจัยกรุงศรีขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงโดยมิต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ทำไมต้องขึ้นราคาน้ำตาล

สาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้ภาครัฐจำเป็นต้องอนุมัติการปรับขึ้นราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายนั้น เนื่องจาก (1) ต้นทุนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่ยังทรงตัวสูง ทั้งต้นทุนพลังงาน ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช และค่าเก็บเกี่ยวโดยเฉพาะอ้อยสด (2) ระดับราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายส่งออกในปัจจุบันสูงกว่าราคาจำหน่ายในประเทศ และ (3) การเก็บเงินเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2566 **สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดราคาน้ำตาลทรายหน้าโรงงานใหม่** เพื่อใช้ในการคำนวณราคาอ้อยและผลตอบแทนการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ประจำฤดูการผลิตปี 2566/67 โดยปรับเพิ่มขึ้น 4 บาทต่อกิโลกรัม (โดย 2 บาทแรกเป็นต้นทุนให้เกษตรกร และ 2 บาทที่เหลือเก็บเข้ากองทุนอ้อยและน้ำตาลทราย[1/]) ดังนี้

- ราคาหน้าโรงงานของน้ำตาลทรายขาว จากเดิมกิโลกรัมละ 19 บาท ปรับขึ้นเป็นเป็น 23 บาท
- ราคาหน้าโรงงานของน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ จากเดิมกิโลกรัมละ 20 บาท ปรับขึ้นเป็น 24 บาท

นอกจากนี้ ยังปรับขึ้นราคาขายปลีกในท้องตลาดของทั้งน้ำตาลทรายขาวธรรมดาและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์กิโลกรัมละ 4 บาท จากเดิมราคากิโลกรัมละ 24 และ 25 บาท ขึ้นไปที่ 28 และ 29 บาทต่อกิโลกรัม ตามลำดับ โดยมีผลตั้งแต่ 28 ตุลาคม 2566 เป็นต้นไป

อย่างไรก็ตาม เพียง 3 วันต่อมาในวันที่ 30 ตุลาคม 2566 กระทรวงพาณิชย์ได้ประชุมกำกับดูแลราคาสินค้า โดย**คณะกรรมกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) มีมติประกาศให้สินค้าน้ำตาลทรายเป็นสินค้าควบคุม** และนำเสนอให้คณะรัฐมนตรี (ครม.) พิจารณาเห็นชอบในวันรุ่งขึ้น (31 ตุลาคม 2566) ทันที ซึ่ง ครม.มีมติเห็นชอบและลงนามประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้ “น้ำตาลทราย” เป็นสินค้าควบคุมและมีผลทันที ซึ่งถือได้ว่าเป็นการระงับการประกาศขึ้นราคาของ สอน. เพื่อตรึงราคาและลดรายจ่ายให้กับประชาชน

ภาพที่ 1

Mandatory sugar price

Source: Krungsri Research

1/ เพื่อรักษาเสถียรภาพและสนับสนุนการตัดอ้อยสดเพื่อลดการสร้างมลพิษ อีกทั้งยังไม่ต้องใช้งบประมาณแผ่นดินมาแก้ปัญหา ซึ่งในปีการผลิต 2565/66 กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขออนุมัติงบประมาณเพื่อสนับสนุนค่าตัดอ้อยสดที่ตันละ 120 บาท หรือคิดเป็นวงเงินรวม 8,000 ล้านบาท

ต่อมา ในวันที่ 14 พฤศจิกายน 2566 **คณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ได้ประชุมและลงมติแก้ไขราคาน้ำตาลรวมถึงปรับเปลี่ยนมาตรการที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมน้ำตาล** ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 ดังนี้

1) **คงมติให้น้ำตาลทรายเป็นสินค้าที่อยู่ในบัญชีควบคุมตามเดิม**

2) **มีมติให้ปรับขึ้นราคาจำหน่ายน้ำตาลทราย 2 บาทต่อกิโลกรัม** (เมื่อรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม 7% จะอยู่ที่ 2.14 บาทต่อกิโลกรัม) โดย

   2.1 **ปรับเพิ่มราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายหน้าโรงงานขึ้น 2 บาทต่อกิโลกรัม** โดยปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายขาว จากกิโลกรัมละ 19 บาทเป็น 21 บาท และปรับขึ้นราคาน้ำทรายขาวบริสุทธิ์จากเดิมกิโลกรัมละ 20 บาท เป็น 22 บาทเพื่อให้ได้ราคาอ้อยและน้ำตาลตามสูตรการคำนวณโครงสร้างต้นทุนแบบ Cost Plus[2/] ของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) ขณะที่ส่วนเพิ่มเติมที่ขอปรับขึ้นอีก 2 บาทต่อกิโลกรัมเพื่อใช้ในกองทุนดูแลสิ่งแวดล้อมยังไม่ได้รับการอนุมัติ เนื่องจากต้องตรวจสอบถึงผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้องและมีส่วนได้ส่วนเสียมากกว่านี้

   2.2 **ยกเลิกมาตรการควบคุมราคาจำหน่ายปลีกน้ำตาลทราย** จากเดิมที่ประกาศควบคุมราคาจำหน่ายปลีกในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมถึงจังหวัดใกล้เคียง โดยกำหนดให้แต่ละพื้นที่กำหนดราคาใหม่ให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แท้จริง เนื่องจากพบว่าผู้ประกอบการร้านค้าในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศไทยมีต้นทุนน้ำตาลทรายที่ไม่เท่ากัน เนื่องจากค่าขนส่งที่แตกต่างกัน และป้องกันการฟ้องร้องจากต่างประเทศจากการกำหนดราคา

3) **มีมติยกเลิกมาตรการควบคุมการส่งออกน้ำตาลทรายตั้งแต่ 1 ตัน หรือ 1,000 กิโลกรัมขึ้นไป** และยกเลิกคณะอนุกรรมการที่ กกร.จัดตั้งขึ้นเพื่อดูแลมาตรการดังกล่าวด้วย เนื่องจากปัจจุบัน สอน. มีมาตรการเพื่อควบคุมและกำกับการส่งออกน้ำตาลทรายอยู่แล้ว[3/] อย่างไรก็ตาม สอน. ได้กำหนดมาตรการเพิ่มเติมในการดูแลปริมาณน้ำตาลทรายให้เพียงพอกับความต้องการและป้องกันการกักตุน โดยกำหนดให้ผู้ส่งออกต้องแจ้งปริมาณการส่งออกและปริมาณน้ำตาลทรายคงเหลือ ให้กรมการค้าภายในรับทราบทุกวันที่ 10 ของเดือน

ทั้งนี้ สอน. จะนำราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายที่ปรับขึ้นใหม่ไปใช้คำนวณราคาอ้อยในฤดูกาลผลิตปี 2566/67 ซึ่งจะเริ่มในเดือนธันวาคม 2566 โดยนำไปคิดคำนวณราคาอ้อยเพื่อจ่ายให้กับเกษตรกร[4/]และโรงงานน้ำตาล ตามสัดส่วนระบบแบ่งผลประโยชน์ โดยเกษตรกรได้รับผลประโยชน์ 70% ของรายได้สุทธิจากการจำหน่ายน้ำตาลทรายในประเทศและรายได้จากการส่งออกตลอดทั้งปีการผลิต ขณะที่โรงงานได้รับ 30% ที่เหลือ หรือที่เรียกว่าระบบ 70:30

2/ Cost Plus เป็นสูตรของ กอน. ใช้ในการคำนวณราคาอ้อยและน้ำตาลภายในประเทศโดยแปรผันตามต้นทุนของชาวไร่อ้อย ต้นทุนโรงงานน้ำตาล ต้นทุนค่าขนส่ง และต้นทุนค่าบริหารจัดการ

3/ อาทิ การกำหนดให้โรงงานน้ำตาลสำรองน้ำตาลไว้ฉุกเฉินประมาณ 1 เดือน หรือราว 2 ล้านกระสอบ (กระสอบละ 100 กิโลกรัม) หรือการขออนุญาต สอน. โดยต้องแจ้งปริมาณการส่งออกน้ำตาลทรายเพื่อติดตามปริมาณน้ำตาลในประเทศให้มีเพียงพอและเกิดสมดุลภายในประเทศ

4/ สูตรการคำนวณราคาอ้อยต่อตัน = [0.7 * (รายได้สุทธิจากการจำหน่ายน้ำตาลในประเทศและต่างประเทศ)] / ปริมาณอ้อยเข้าหีบ

ผลกระทบจากการปรับขึ้นราคาน้ำตาล?

วิจัยกรุงศรีประเมินว่าการปรับขึ้นราคาน้ำตาลจะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมได้ในหลายมิติ ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำ รวมถึงภาพรวมทางเศรษฐกิจและประชาชนทั่วไป ได้ดังนี้

- **เกษตรกรไร่อ้อย: ได้รับผลกระทบเชิงบวก** เนื่องจากภายใต้พระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 ราคาอ้อยที่ชาวไร่ได้รับจะมาจากระบบแบ่งผลประโยชน์ 70 : 30 ซึ่งเมื่อพิจารณาราคาขายปลีกเดิมของน้ำตาลทรายที่กิโลกรัมละ 24-25 บาท พบว่ารายได้ที่เกษตรกรได้รับยังคงต่ำเมื่อเทียบกับต้นทุนในการผลิตที่โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอยู่ที่ประมาณ 19-20 บาทต่อกิโลกรัม จากต้นทุนปัจจัยการผลิตทั้งค่าแรงงาน ค่าน้ำมัน และค่าปุ๋ยเคมีที่ยังคงอยู่ในระดับสูง ดังนั้นการปรับขึ้นราคาจะส่งผลดีต่อเกษตรกรให้มีรายได้ที่มาจากการแบ่งสัดส่วนจำหน่ายน้ำตาลเพิ่มสูงขึ้น
- **โรงงานน้ำตาล: ได้รับผลกระทบเชิงบวก** เนื่องจากระดับราคาขายปลีกเดิมต่ำกว่าระดับราคาตามกลไกตลาดโลกที่ได้ปรับขึ้นสูงเฉลี่ยราว 27-28 บาทต่อกิโลกรัม และเมื่อเทียบกับต้นทุนราคารับซื้ออ้อยที่ปรับสูงตามต้นทุนปัจจัยการผลิตแล้วทำให้กำไรของโรงงานน้ำตาลจึงไม่สูงนัก ดังนั้นการปรับขึ้นราคาหน้าโรงงานจึงทำให้โรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นตามระบบแบ่งปันผลประโยชน์
- **ผู้บริโภค แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ตามลักษณะการใช้งาน ได้แก่ ภาคครัวเรือนหรือประชาชนที่เป็นผู้บริโภคทางตรง และผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เป็นผู้บริโภคทางอ้อม** โดยแยกลำดับตามการรับผลกระทบ ดังนี้
  - **ผู้บริโภคภาคครัวเรือน: ได้รับผลกระทบเชิงลบ** จากการปรับขึ้นราคาน้ำตาลทรายขายปลีก ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีราคาจำหน่ายที่แตกต่างกันไปตามต้นทุนโรงงาน ค่าขนส่ง และค่าจัดวางสินค้าในห้าง/ร้านค้า ทำให้ในความเป็นจริงผู้บริโภคต้องรับภาระค่าใช้จ่ายด้านน้ำตาลเพิ่มขึ้นมากกว่า 2 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งในปัจจุบัน โรงงานน้ำตาลจำหน่ายน้ำตาลให้กับผู้ค้าส่งเพื่อจำหน่ายปลีกให้กับประชาชนทั่วไปและผู้ประกอบการรายย่อยในอุตสาหกรรมร้านอาหาร เครื่องดื่ม ขนมหวาน และขนมปัง ที่ 1.42 ล้านตันต่อปี หรือเฉลี่ยต่อหัวประมาณ 21.5 กิโลกรัมต่อคนต่อปี ดังนั้นการปรับขึ้นราคาน้ำตาลจะสร้างภาระรายจ่ายเพิ่มขึ้นแก่ประชาชนทั้งประเทศประมาณปีละ 2,834.3 ล้านบาท หรือ 42.9 บาทต่อคนต่อปี[5/] (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1

The estimated impact on the industrial sector due to the rise in the price of sugar.

Consumption Type	Sector	Quantities (Tonnes, mn)	Burden Increase* (THB, mn / Per Year)
Total	**Total**	**2.45**	**4,904.2**
Direct	**Household**	**1.42**	**2,834.3**
	Per Capita**	**21.5 Kg.**	**42.9 THB**
Indirect	**Beverage**	**0.43**	**854.3**
	Food (Include Canned Food and Fish Sources)	**0.30**	**598.1**
	Dairy products	**0.19**	**380.5**
	Bread (Include Beer and Spirits)	**0.06**	**117.2**
	Medicine and others	**0.04**	**89.7**
	Confectionery	**0.01**	**30.1**

Source: Sugarzone, Krungsri Research

Note : * ประเมินจากราคาน้ำตาลที่ปรับขึ้น 2 บาท/กิโลกรัม ตามปริมาณการใช้น้ำตาลในภาคอุตสาหกรรมตลอดทั้งปี 2565

** คำนวณจากจำนวนประชากรไทยในปี 2565 จำนวน 66.1 ล้านคน

5/ คำนวณจากปริมาณการบริโภคน้ำตาลทรายทางตรงในปี 2565 โดยคิดภาระที่เพิ่มขึ้นจาก 2 บาทต่อกิโลกรัม (ที่มา: สำนักบริหารอ้อยและน้ำตาลทราย และวิจัยกรุงศรี)

- **ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง** จะได้รับผลกระทบที่แตกต่างกันตามโครงสร้างต้นทุนการผลิต ขนาดกำลังการผลิต อำนาจการต่อรอง และการส่งผ่านราคา ดังนี้

  - **ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ที่ซื้อน้ำตาลแบบขายส่งหรือซื้อโดยตรงจากโรงงาน: ได้รับผลกระทบเชิงลบ** ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องของไทยใช้ปริมาณน้ำตาลสูงถึงปีละ 1.03 ล้านตัน[6/] ดังนั้นราคาน้ำตาลที่สูงขึ้นกิโลกรัมละ 2 บาทจะสร้างภาระเพิ่มขึ้นราว 2,069.9 ล้านบาท หากพิจารณารายอุตสาหกรรมพบว่าอุตสาหกรรมเครื่องดื่มมีปริมาณการใช้น้ำตาลสูงสุดที่ 0.43 ล้านตัน คิดเป็นภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นกว่า 854.3 ล้านบาท รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมอาหารที่ใช้น้ำตาล 0.30 ล้านตัน จะมีต้นทุนเพิ่มขึ้น 598.1 ล้านบาท และผลิตภัณฑ์นมที่ใช้น้ำตาล 0.19 ล้านตัน มีต้นทุนเพิ่มขึ้น 380.5 ล้านบาท (ตารางที่ 1)

    ทั้งนี้ หากพิจารณาโครงสร้างต้นทุนของแต่ละภาคอุตสาหกรรมจะพบว่าขนาดของผลกระทบขึ้นอยู่กับสัดส่วนต้นทุนของน้ำตาลที่ถูกนำไปใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้าต่อต้นทุนการผลิตรวม อาทิ อุตสาหกรรมการผลิตลูกกวาดและขนมขบเคี้ยวมีสัดส่วนต้นทุนน้ำตาลในการผลิตเฉลี่ยที่ 33.0% ของโครงสร้างต้นทุนการผลิตทั้งหมด ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของราคาน้ำตาลกิโลกรัมละ 2 บาทจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตลูกกวาดและขนมขบเคี้ยวเพิ่มขึ้น 3.4% รองลงมาเป็นอุตสาหกรรมการผลิตน้ำอัดลมมีสัดส่วนต้นทุนน้ำตาลเฉลี่ยที่ 24.9% ของโครงสร้างต้นทุนการผลิตทั้งหมด จึงมีต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น 2.6% จากราคาน้ำตาลที่ปรับสูงขึ้น (ศึกษาผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสำคัญอื่นๆ ได้จากตารางที่ 2) อย่างไรก็ตาม ในระดับรายบริษัทหรือระดับโรงงาน ปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งคือกำลังการผลิตของแต่ละโรงงาน เนื่องจากผู้ผลิตที่มีกำลังการผลิตสูงจะมีการประหยัดต่อขนาด (Economies of scale) มากกว่า รวมถึงปัจจัยด้านอำนาจการต่อรอง โดยหากมีอำนาจการต่อรองสูง ผู้ผลิตอาจผลักต้นทุนย้อนไปยังต้นน้ำ (โรงงานน้ำตาล) เพื่อคงต้นทุนการผลิตเดิม หรือยอมรับต้นทุนใหม่ที่เพิ่มขึ้นแล้วผลักภาระหรือส่งผ่านราคาไปยังปลายน้ำได้

  - **ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ซื้อแบบขายปลีก : ได้รับผลกระทบเชิงลบ** ตามการปรับขึ้นราคาขายปลีกโดยเฉพาะธุรกิจร้านอาหาร เครื่องดื่ม ขนมหวาน ขนมปัง ที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อย ซึ่งการผลักภาระต้นทุนไปยังผู้บริโภคทำได้ไม่มากเท่ากับผู้ประกอบการรายใหญ่และผู้ประกอบการที่มีช่องทางจำหน่ายผ่านร้านสะดวกซื้อ เนื่องจากการปรับขึ้นราคาสินค้าของผู้ประกอบการเหล่านี้จะปรับขึ้นเป็นจำนวนเต็มบาทต่อหน่วยสินค้า แต่ด้วยการปรับขึ้นของราคาน้ำตาลที่ไม่ได้สูงมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนการบริโภค ทำให้ผู้ประกอบการมีแนวโน้มคงราคาจำหน่ายเดิมเพื่อรักษายอดขายและฐานลูกค้า ยกเว้นผู้ประกอบการที่ได้เปรียบด้านอำนาจต่อรอง อาทิ เป็นธุรกิจที่มีชื่อเสียง มีฐานลูกค้าที่เหนียวแน่น หรือได้เปรียบในด้านทำเลที่ตั้ง จึงอาจส่งผ่านราคาไปยังผู้บริโภคได้

ตารางที่ 2:

The proportion of sugar usage in each industry under the sugar refinery supply chain and the proportion of production costs in the industrial sector increased from increased sugar prices.

Sector	Sugar Cost Proportion (% Share)	Proportion of additional costs from adjustments sugar price 2 baht/kg. (%)
Confectionery and snack	**33.0**	**3.4**
Soft drinks and carbonated water	**24.9**	**2.6**
Distilling and blending of spirit	**21.8**	**2.2**
Bakery	**14.6**	**1.5**
Dairy products	**14.0**	**1.4**
Monosodium glutamate : MSG	**13.9**	**1.4**
Canning and preserving of Fruits and vegetables	**10.3**	**1.1**
Coffee and cocoa and tea processing	**7.7**	**0.8**
Other food products	**7.1**	**0.7**
Canning and preserving of meat	**1.7**	**0.2**
Drug and medicine	**1.3**	**0.1**

Source: Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)'s 2015 Input-Output Table, Krungsri Research

6/ คำนวณจากปริมาณการบริโภคน้ำตาลทรายทางอ้อมในปี 2565 (ที่มา: สำนักบริหารอ้อยและน้ำตาลทราย และวิจัยกรุงศรี)

- **ภาคเศรษฐกิจ** : **คาดว่าจะส่งผลให้เงินเฟ้อปรับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย** จากการปรับขึ้นของราคาน้ำตาลหน้าโรงงานและการยกเลิกมาตรการควบคุมราคาจำหน่ายปลีกน้ำตาล ส่งผลให้อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาน้ำตาลเพิ่มขึ้น 8.0%-10.5%[7/] ซึ่งเมื่อมีการกำหนดราคาของแต่ละพื้นที่ใหม่ให้สอดคล้องกับต้นทุนที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะต้นทุนด้านค่าขนส่ง คาดว่าผลกระทบจะอยู่ที่กรอบ 10%-15%[8/] ทำให้ผลกระทบทางตรง[9/] ต่ออัตราเงินเฟ้อทั้งปีเพิ่มขึ้นอีกราว 0.01-0.02% อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม อาหาร ผลิตภัณฑ์นม ขนมปัง ขนมขบเคี้ยว และอื่นๆ (ตารางที่ 2) อาจส่งผ่านต้นทุนบางส่วนผ่านการปรับขึ้นราคาสินค้า ทำให้ผลกระทบรวมต่ออัตราเงินเฟ้อปรับสูงขึ้นได้ราว 0.08%-0.10%[10/] นอกจากนี้ ในทางปฏิบัติ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมต่อเนื่องนิยมปรับขึ้นราคาสินค้าเป็นจำนวนเต็มบาทต่อหน่วยสินค้า ดังนั้นผลต่ออัตราเงินเฟ้อจึงอาจสูงกว่าที่ประเมินไว้เบื้องต้นนี้ได้

7/ คำนวณจากราคาน้ำตาลทรายระหว่างราคาจำหน่ายก่อนปรับขึ้นและหลังปรับขึ้นราคา 2 บาทต่อกิโลกรัม

8/ คำนวณจากราคาน้ำตาลทรายระหว่างราคาจำหน่ายก่อนปรับขึ้นและหลังปรับขึ้นราคา 2 บาทต่อกิโลกรัมบวกต้นทุนเชื้อเพลิงขนส่งของภาคธุรกิจค้าส่งค้าปลีกเฉลี่ยที่ 3%-5%
(ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตปี 2558 รวบรวมโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

9/ ไม่รวมค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นจากราคาสินค้าที่ใช้น้ำตาลเป็นวัตถุดิบ

10/ คำนวณจากต้นทุนของแต่ละอุตสาหกรรมที่ปรับเพิ่มขึ้นจากการขึ้นราคาน้ำตาลที่ 2 บาทต่อกิโลกรัม
(ที่มา: ตารางปัจจัยการผลิตปี 2558 รวบรวมโดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

วิจัยกรุงศรี

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

ผู้บริหารสายงานวิจัยและหัวหน้าทีมวิจัยเศรษฐกิจ

ทีมวิจัยเศรษฐกิจ

สุจิต ชัยวิชญชาติ

ผู้บริหารทีมวิจัยเศรษฐกิจมหภาค

วนิชา ดิเรกอุดมศักดิ์

เศรษฐกรอาวุโส

จุไรลักษณ์ พลศรี

เศรษฐกรอาวุโส (พยากรณ์ตัวเลขเศรษฐกิจ)

ทรรศิน กลิ่นถนอม

เศรษฐกร

กฤตพร ศิริใจชิงกุล

เศรษฐกร

ทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิเคราะห์และพัฒนางานวิจัย

ณธัญอร รัตนาธรรมวัฒน์

นักวิเคราะห์อาวุโส

นฤชยา สาตแฟง

นักวิเคราะห์

ชินกฤต อัมพรพรรณวัต

นักวิเคราะห์

ปริญญา มิ่งสกุล

นักวิเคราะห์

ทีมบริหารระบบข้อมูลวิจัย

ธมณ เสริญสุขสกุล

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

เชิดศักดิ์ ศรีชัยตัน

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

วงศกร แก้วอุดทัง

เจ้าหน้าที่ระบบข้อมูลวิจัย

ทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ดร.พิมพ์นารา หิรัญกสิ

รักษาการผู้บริหารทีมวิจัยอุตสาหกรรม

ธเนศ มหัทธนาลัย

นักวิเคราะห์อาวุโส (Digital)

พูลสุข นิลกิจศรานนท์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Healthcare, Mobile Operators)

ปิยะนุช สถาพงศ์ภักดี

นักวิเคราะห์อาวุโส (Transport & Logistics)

นรินทร์ ตันไพบูลย์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Power Generation, Modern Trade, Chemicals, Medical Devices)

เตียร เทียมศักดิ์

นักวิเคราะห์อาวุโส (Energy, Petrochemicals)

พุทธชาด ลุนคำ

นักวิเคราะห์อาวุโส (Construction Contractors, Construction Materials, Hotels, Industrial Estate)

พัชรา กลิ่นชวนชื่น

นักวิเคราะห์อาวุโส (Real Estate)

ชัยวัช โชวเจริญสุข

นักวิเคราะห์อาวุโส (Agriculture)

ประพันธ์ ลีน้อย

นักวิเคราะห์ (ESG)

ศุภวัฒน์ โชคสวัสดิ์ไพศาล

นักวิเคราะห์ (Automobile, Electronics & Electrical Appliances)

ศุภกร กรบุญไตรทศ

นักวิเคราะห์ (Agriculture, Food & Beverages)